

Grosse Mr. In : Uit: UR. RD EUR dd.	VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de TWAALFDE KAMER in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank van het Gerechtelijk Arrondissement Antwerpen in het gerechtsgebouw te Antwerpen op MAANDAG, ACHTTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND DERTIEN.
--	---

Inzake :

A.R.nr. [REDACTED]

dd.	[REDACTED] wonende te 2850 Boom, [REDACTED].
-----	---

Grosse Mr. In : Uit: UR. RD EUR dd.	- eiser- ter zitting verschenen in persoon en bijgestaan door Mr.L.MICHIELSEN, advocaat te 2018 Antwerpen, Broederminstraat 38.
--	--

TEGEN:

HET OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN
 BOOM, met zetel gevestigd te 2850 Boom, J.Van Cleemputplein 1.
 (ref.JP/kv201200157 -LL/239/13)

verweerder- ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw
 VAN CANT C., volmachtdrager.

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan.

Gelet op de wet van 15.6.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd bij de wet van 10.10.1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek , zoals gewijzigd bij Wet van 23 september 1985, met ingang van 1 september 1988.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter openbare terechtzitting van 21.10.2014.

Gehoord , mevrouw K. VAN KILDONCK, Substituut-arbeidsauditeur, in haar mondeling advies, uitgebracht in de Nederlandse taal ter openbare terechtzitting van 21.10.2013.

Recht doende op de stukken van het dossier.

1. Voorwerp.

Met een verzoekschrift, ontvangen ter griffie van deze rechtbank op 4 juli 2013, tekent eiser beroep aan tegen de beslissing van 19 juni 2013 van het Bijzonder Comité voor Sociale Dienst, aangetekend verzonden, waarbij de dringende medische hulpverlening wordt geweigerd.

“De beslissing van het BCSD van 26 september 2012 blijft behouden aangezien uw gezin geen nieuwe elementen kan aanhalen die aantonen dat hij behoeftig zou zijn. U bent tegen de weigering van de vorige beslissing niet in beroep gegaan, wat inhoudt dat u zich bij de beslissing heeft neergelegd/akkoord verklaard.”

Eiser vordert te zeggen voor recht dat hij wel recht had op de waarborg voor dringende medische zorgen vanaf 17 juni 2013.

2. De ontvankelijkheid.

Het verzoekschrift is regelmatig naar de vorm en werd ingediend binnen de in artikel 23 van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het Handvest van de sociaal verzekerde, voorziene beroepstermijn van drie maanden.

De vordering van eiser is derhalve ontvankelijk.

3. Feiten.

Het betreft een gezin bestaande uit mijnheer [REDACTED] 41 jaar, zijn echtgenote mevrouw [REDACTED] 41 jaar en hun zes kinderen.

Betrokkenen zijn afkomstig uit Servië.

Zij verblijven in België sedert mei 1999.

Thans zijn zij illegaal.

Tussen betrokkene en het OCMW van Boom zijn reeds geruime tijd contacten.

Op 17 juni 2013 gebeurde een nieuwe aanvraag voor medische waarborgen.

Gelet op de ongewijzigde situatie tegenover een vroegere aanvraag besliste het BCSD op 19 juni 2013 om opnieuw de medische waarborgen te weigeren.

Tegen deze beslissing tekent het gezin thans beroep aan.

Een nieuwe aanvraag van het gezin voor medische waarborgen wordt opnieuw negatief beoordeeld door het BDSB van het OCMW van Boom bij beslissing dd. 11 september 2013.

De betwiste periode is dan ook beperkt van 17 juni 2013 tot en met 10 september 2013.

4. Ten gronde.

1. Principes.

Artikel 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW bepaalt dat de hulp van het OCMW beperkt is tot dringende medische hulp indien het gaat om een persoon die illegaal in België verblijft.

Artikel 1 van het KB van 12 december 1996 bepaalt hierover:

“De dringende medische hulp bedoeld in artikel 57§2 lid 1 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW betreft hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond.

Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn.

Dringende medische hulp kan zowel ambulant worden verstrekt als in een verplegingsinstelling zoals bedoeld in artikel 1,3° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijke welzijn.

Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard.”

Iedereen die in België verblijft, ongeacht zijn verblijfsstatus, heeft dus recht op onmiddellijke en dringende medische verzorging ten gevolge van ongeval of ziekte. Wanneer hij daartoe zelf niet de middelen heeft, kan hij beroep doen op het OCMW.

De wetgever heeft de medische zorgen voor personen die illegaal in het land verblijven uitdrukkelijk beperkt tot ‘dringende medische hulp’.

Dringende medische hulp = medische hulp die geen uitstel lijdt (dixit Van Daele woordenboek) nl. hulp die onmiddellijk moet toegediend worden.

Het doel van deze beperking is zonder twijfel een 'ontradend en budgettair effect' en het voorkomen van medisch toerisme.

Het is mensonwaardig een persoon, welk ook zijn verblijfstoestand is, bij acute medische problemen elke medische bijstand te weigeren.

Wanneer een behandeling niet onmiddellijk noodzakelijk is en het voor de betrokkene praktisch mogelijk is om naar huis terug te keren om zich daar te laten verzorgen, kan de medische hulp niet als dringend beschouwd worden.

Bovendien dient ook de behoefte bewezen te worden.

Waar personen die legaal in het land verblijven en die behoeftig zijn ook nog andere steun van het OCMW kunnen krijgen, beperkt artikel 57§2,1° de taak van het OCMW tot het verlenen van dringende medische hulp wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het land verblijft.

Hulp beperken, betekent minder hulp geven.

Wanneer men dringende medische hulp zou verschaffen aan personen die wel in staat zijn met eigen middelen een menswaardig bestaan te leiden en hun medische kosten te betalen, zou men meer geven aan personen die illegaal in het land verblijven dan aan personen die hier wettelijk verblijven.

Met het feit dat personen die illegaal in het land verblijven hogere medische kosten hebben, vermits ze geen terugbetaling krijgen van het RIZIV, wordt rekening gehouden bij het beoordelen van de behoefte.

2. Toepassing op het geschil.

Het wordt niet betwist dat eiser en zijn gezin illegaal in het land verblijven op het ogenblik van de aanvraag.

Eiser brengt meerdere medische attesten bij waaronder een attest dd. 12 juni 2013 van Dr. L. Gepts van Dokters van de Wereld. In dit attest wordt gesteld dat mevrouw [REDACTED] nood heeft aan dringende medische hulp: "medicatie is absoluut noodzakelijk daar deze patiënte is blootgesteld aan levensbedreigende complicaties." Mevrouw is immers zwanger en de bevallingsdatum is voorzien op 22 juli 2013. Daarnaast zijn er medische attesten met betrekking tot [REDACTED], geboren op 1 januari 1999. In het attest van dr. H. Abts van 10 juni 2013 wordt gesteld dat het meisje gevolgd wordt omwille van dringende medische redenen. Uit een vorig attest van dezelfde neuroloog blijkt dat een NMR en 24-uurs EEG dringend nodig zijn. Het meisje lijdt aan epilepsie.

Er worden aldus **gemotiveerde** medische getuigschriften bijgebracht waaruit de hoogdringendheid van de medische verzorging blijkt.

De rechtbank moet kunnen toetsen of de gevraagde hulp beantwoordt aan de voorwaarden gesteld door artikel 57§2 en het KB van 12 december 1996.

De rechtbank is zelf niet bevoegd om zich uit te spreken over de noodzaak van de behandeling of de doorverwijzing, maar stelt vast dat het dringende karakter van de tussenkomst wordt gemotiveerd.

Eiser toont bovendien voldoende aan dat hij behoeftig is op het ogenblik van de aanvraag. De ziekenhuisfacturen en de aanmaningen tot betaling worden gevoegd. Daarnaast is er een attest van 10 oktober 2013 van de caritatieve organisatie Welzijnsschaakel waaruit blijkt dat het gezin sinds geruime tijd beroep doet op voedselpakketten, kleding, huisraad, babygerief en klein meubilair.

Vermits voldaan is aan de wettelijke vereisten van de noodzaak aan dringende medische hulp en de behoeftigheid in de periode vanaf 17 juni 2013 tot en met 10 september 2013, is het OCMW van Boom gehouden tot het verlenen van dringende medische hulp.

Huidige vordering komt dan ook gegrond voor.

OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK

Recht doende op tegenspraak,

Na erover beraadslaagd te hebben,

Alle andere argumenten verwerpende.

De vordering is ONTVANKELIJK en GEGROND.

De rechtbank vernietigt de beslissing van het BCSD van het OCMW van Boom d.d. 19 juni 2013.

Zegt voor recht dat het OCMW van Boom gehouden is tot het verlenen aan eiser en zijn gezin van dringende medische hulp vanaf 17 juni 2013 tot en met 10 september 2013 op voorwaarde van het voorleggen van ziekenhuisfacturen, doktersrekeningen en medicatiekosten en andere medische of paramedische verzorging op basis van gemotiveerde attesten.

De rechtbank verwijst verweerder met toepassing van artikel 1017,2° Ger.W.in de kosten van het geding.

Aan de zijde van eisende partij werden de kosten van het geding begroot op 120,25 EURO rechtsplegingsvergoeding en 5,70 EURO aantekenrecht.

Aan de zijde van verweerder werden geen kosten begroot.

De griffier

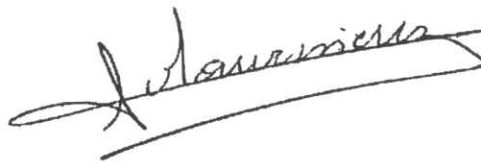
C. DE ROEP

De rechter in sociale zaken
werkgever

J. HORNIKX

De Voorzitter van de kamer

N. MAURISSENS

De rechter in sociale zaken
werknemer

R. LEQUENNE